

MỘT QUAN ĐIỂM PHẬT GIÁO VỀ QUYỀN CỦA LOÀI VẬT

GS. Ronald Epstein (*)

Đại Học Pháp Giới Phật Giáo và Đại Học San Francisco

---o0o---

Nguồn

<http://thuvienhoasen.org>

Chuyển sang ebook 8-8-2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

Mục Lục

Tin Tức

Những Đạo Lý Phật Giáo Căn Bản

Vài Ví Dụ

Giá Trị Tương Đối Của Đời Sống Con Người Và Giới Luật

Con Trai Người Đồ Tể và Giới Cấm Giết Hại

Thực Hành

---o0o---

Dựa vào bài tham luận tại "Hội Thảo Quyền Của Loài Vật Và Môi Quan Hệ Nhân Bản Của Chúng Ta Đối Với Sinh Quyền"

tại Đại Học San Francisco từ ngày 29 tháng 3 đến 1 tháng 4, 1990

---o0o---

Tin Tức

Tôi muốn kể lại với quý vị hai ví dụ đặc biệt về loài vật hành động với nhiều nhân tính hơn hầu hết loài người chúng ta. Quan điểm của tôi không phải cho rằng loài vật là nhân đạo hơn loài người, nhưng cho thấy có bằng cứ rõ ràng rằng loài vật có thể hành động theo những phương cách không phù hợp một số định kiến rập khuôn của Tây phương dành sẵn về các khả năng của chúng.

Cách nay mười lăm năm có một bài báo của Associated Press với câu chuyện từ một ngôi làng đánh cá phía Bắc Nhật Bản. Nhiều người từ một chiếc tàu đánh cá bị trôi dạt trong một trận bão xa ngoài khơi. Ba ngày sau một người phụ nữ được tìm thấy sống sót tại một bờ biển gần ngôi làng của bà. Vào lúc đó, thấp thoáng một con rùa biển khổng lồ đang bơi xa khỏi bờ. Người phụ nữ nói rằng khi bà ta sắp bị chết đuối thì con rùa đã đến cứu bà và chở bà trên lưng nó suốt ba ngày để đến chỗ người ta tìm thấy bà.

Vào tháng 2 năm nay, cũng theo báo Associated Press một người bị trôi dạt giữa biển được cứu bởi một con cá đuối gai độc khổng lồ. Người đàn ông nói rằng ông đã cưỡi trên lưng con cá đuối gai độc này suốt 450 dặm sau khi thuyền ông ta bị lật ba tuần trước đó, hôm qua đài phát thanh cũng có tường thuật vụ này.

Đài phát thanh Vanuatu nói rằng Lottie Stevens 18 tuổi trôi vào New Caladonia vào ngày thứ Tư. Đài nói rằng thuyền của Steven bị lật vào ngày 15 tháng 1 khi anh ta và một người bạn đang đi thuyền câu cá.

Đài phát thanh Vanuatu tường thuật lại là người bạn bị chết sau 4 ngày trôi theo con thuyền bị lật, Stevens đã quyết định cố gắng bơi đến chỗ an toàn. Đài phát thanh nói rằng trong vùng đó có nhiều cá mập, nhưng một con cá đuối gai độc đã đến cứu Stevens và chở anh Stevens trên lưng nó 13 ngày đêm đến New Caladonia ((AP, San Francisco Chronicle, Feb. 8, 1990).

---o0o---

Những Đạo Lý Phật Giáo Căn Bản

Không giống truyền thống Thiên Chúa Giáo Do Thái, Phật Giáo xác nhận sự nhất thể của tất cả chúng sanh, tất cả đều có Phật tánh bình đẳng, và tất cả đều có tiềm năng thành Phật, có nghĩa là trở thành giác ngộ viên mãn. Trong các loại chúng sanh, không có công dân hạng hai. Theo giáo pháp Phật Giáo, loài người không có một chỗ ưu tiên đặc biệt hơn các loài có đời sống khác. Thế giới không được đặc biệt tạo ra cho lợi ích và khoái lạc của loài người. Hơn nữa, trong một số trường hợp tùy theo nghiệp của họ, con người có thể tái sanh làm người và loài vật có thể tái sanh làm người. Trong Phật Giáo điều hướng dẫn căn bản nhất về hành vi là ahimsa (không gây hại) – ngăn cấm gây hại và/hoặc chết cho bất cứ chúng sanh nào. Tại sao người ta không nên giết hại? Bởi vì tất cả chúng sanh đều có sanh mạng, chúng sanh đều yêu quý sanh mạng và không muốn chết. Ngay cả những sinh vật nhỏ nhất, như con muỗi, khi nó đến gần để cắn bạn, nhưng sẽ bay đi chỗ khác nếu bạn

làm một cử động nhỏ. Tại sao nó lại bay đi chỗ khác? Bởi vì nó sợ chết. Nó nghĩ rằng nếu nó uống máu bạn, bạn sẽ giết nó .... Chúng ta nên nuôi dưỡng tư tưởng từ bi. Bởi vì chúng ta muốn sống, chúng ta không nên giết những chúng sanh khác. Hơn nữa, nghiệp giết hại được hiểu là gốc rễ của tất cả đau khổ và là nhân căn bản của bệnh tật, chiến tranh; và động lực giết hại được chỉ danh rõ ràng là giống với ma quỷ. Lý tưởng cao nhất và phổ cập nhất của Phật Giáo là làm việc không ngừng nghỉ để vĩnh viễn chấm dứt sự đau khổ của tất cả chúng sanh, không phải chỉ riêng loài người.

---o0o---

Vài Ví Dụ

Đức Phật trong một kiếp quá khứ tái sanh làm một con nai chúa. Ngài đề nghị dùng sanh mạng của chính ngài để thế mạng cho một con nai cái đang có thai sắp sanh. Trong một kiếp trước khác, Đức Phật đã hy sinh thân mạng của chính mình để cứu sống một con cọp cái và hai con cọp con đang đói, bị mắc kẹt trong tuyết. Ngài lý luận rằng cứu ba sanh mạng vẫn tốt hơn chỉ giữ lấy sanh mạng của chính mình. Thà mất thân mạng của mình vẫn tốt hơn là giết một chúng sanh khác.

Những truyện chọn lọc dưới đây là từ quyển Đại Trí Độ Luận:

---o0o---

Giá Trị Tương Đối Của Đời Sống Con Người Và Giới Luật

Câu Hỏi: Nếu không phải trường hợp bản thân bị tấn công, thì ý tưởng giết hại có thể yên nghỉ. Tuy nhiên nếu bị tấn công, bị sức mạnh chế ngự, và nếu lúc đó bị áp lực, người ta nên làm gì?

Trả lời: Nên cân nhắc tầm quan trọng tương đối (của các giải pháp). Nếu người nào đó sắp bị tước đoạt sanh mạng, người đó đầu tiên nên cân nhắc là lợi ích do việc giữ giới là quan trọng hơn hay lợi ích do việc giữ sanh mạng của mình là quan trọng hơn, và việc phá giới tạo nên sự thiệt hại hay sự hủy hoại thân thể tạo nên sự thiệt hại.

Sau khi quán chiếu theo cách này người đó nhận thức được rằng việc duy trì giới luật là rất quan trọng và việc giữ đời sống sanh mạng là [tương đối] không quan trọng.

Nếu trong việc tránh [sự hủy hoại] như thế chỉ [có thể thành công] trong việc duy trì cơ thể người đó, [thì] được [lợi ích] gì với cơ thể đó? Thân này là đồng bọt của già nua, bệnh tật và chết. Nó sẽ hư hoại không cách nào tránh khỏi. Nếu, [tuy nhiên], vì việc giữ giới, người đó mất thân mạng, ích lợi thật vô cùng to lớn.

Hơn nữa, người đó [nên] suy nghĩ [rằng]: Từ quá khứ cho đến nay, tôi đã mất sanh mạng vô số lần. Có lúc tôi tái sanh làm tên cướp ác độc, hay làm thú dữ mà tôi chỉ sống vì lợi lộc hoặc vì những theo đuổi thấp hèn khác. Bây giờ tôi được gặp [hoàn cảnh mà tôi có thể mất thân mạng] để giữ gìn tịnh giới. Bỏ thân này và hy sinh mạng sống để giữ gìn giới luật thì như vậy cả tỷ lần tốt hơn và [thật sự] không thể so sánh được với việc giữ gìn thân mạng của tôi [nhờ sự] vi phạm những giới cấm. Bằng cách như vậy người đó quyết định rằng mình nên bỏ đi thân mạng để bảo vệ [sự nguyên vẹn của] tịnh giới.

---o0o---

Con Trai Người Đồ Tể và Giới Cấm Giết Hại

Ví dụ, thưở đó có một người là thánh nhập lưu (sơ quả A La Hán) (srota-aapanna) sanh vào một gia đình đồ tể. Người đó ở ngưỡng cửa tuổi trưởng thành. Mặc dầu người ta mong đợi anh sẽ tiếp tục theo nghề nghiệp của gia đình, nhưng anh không thể giết thú vật. Cha mẹ anh đưa anh một con dao và một con cừ, nhốt anh vào trong một căn phòng và nói với anh : "Nếu con không giết con cừ, chúng ta sẽ không cho con ra ngoài để thấy mặt trời, mặt trăng hay cho con thức ăn, nước uống để được sống."

Anh tự nghĩ: "Nếu tôi giết con cừ này, thì tôi sẽ [bị bắt buộc] theo nghề nghiệp này suốt đời. Làm sao tôi có thể làm tội ác đại ác này [chỉ] vì cái thân này?" Sau đó anh cầm dao lên và tự sát. Cha mẹ của anh mở cửa để xem, thấy con cừ đang đứng cạnh anh [đang nằm] đã chết.

Vào lúc đó, khi tự sát, anh được sanh lên cõi trời. Nếu người nào giống như vậy, thì đây là không màng sanh mạng [của chính mình] để giữ gìn [sự nguyên vẹn] của tịnh giới.

(Bản Anh ngữ: Translation and copyright by Dharmamitra)

---o0o---

Thực Hành

I. Nghi Lễ Phóng Sanh là một cách thực hành của Phật Giáo để cứu súc vật, chim chóc, cá v.v... khỏi bị giết hại hay giam nhốt vĩnh viễn. Chúng được thả vào một cuộc sống mới mẻ về thể chất và tâm linh. Nghi thức này là ví dụ điển hình về giáo pháp căn bản của Phật Giáo là từ bi đối với tất cả chúng sanh.

Một đệ tử của Phật phải duy trì tâm từ bi và tu hành hạnh giải thoát chúng sanh. Người đó nên quán tưởng như sau: "Tất cả chúng sanh nam đã từng là cha của tôi và tất cả chúng sanh nữ đã từng là mẹ của tôi. Không có một chúng sanh nào mà không sanh ra tôi trong những kiếp trước, vì vậy tất cả chúng sanh trong sáu nẻo đều là cha mẹ của tôi. Vì vậy, khi một người giết và ăn thịt bất cứ chúng sanh nào, người đó đã giết hại cha mẹ tôi. Thêm nữa, người đó giết hai cái thân đã từng là thân của tôi, bởi vì các yếu tố đất và nước trước đây đã từng là một phần của thân thể tôi, và các yếu tố lửa và gió đã từng là thể tánh căn bản của tôi. Vì vậy, tôi sẽ luôn tu hành hạnh giải thoát chúng sanh và trong tất cả các kiếp đều luôn tái sanh ở trong Pháp thường trụ và dạy người khác để cùng giải thoát chúng sanh". Bất cứ khi nào vị Bồ tát thấy kẻ khác chuẩn bị giết một con vật, vị Bồ tát nên tìm một phương tiện khéo léo để cứu vớt và bảo vệ con vật đó, giải thoát nó khỏi sự đau khổ và khó khăn. (Brahma Net Sutra - Kinh Phạm Võng - quyển I trang 162).

Tại Trung Hoa nghi lễ Phóng sanh rất phổ biến và được tiếp tục cho đến ngày nay. Nghi lễ này cũng được thực hành tại Hoa Kỳ tại Vạn Phật Thánh Thành ở quận hạt Mendocino và tại các trung tâm Phật Giáo khác.

---o0o---

II. Ăn Chay

Tất cả chúng sanh – loài người hay loài vật
Đều muốn sống và sợ chết
Đều sợ nhất là lưỡi dao người đồ tể
Chém cắt thân thể ra từng mảnh nhỏ
Thay vì hung bạo và ác hiểm,
Tại sao không ngưng giết hại và trân quý sự sống?
(Trân Quý Sự Sống – Cherishing Life, I, 83)

Trong Phật giáo luôn giữ ăn chay hoàn toàn là một điều tự nhiên và hợp lý về giới luật không giết hại. Giới Bồ Tát cũng nói rõ cấm ăn những thức ăn không phải thực vật.

Một sinh viên: "...Khi ăn một tô cơm, thì đã lấy đi sinh mạng của tất cả các hạt cơm, trong khi ăn thịt chỉ lấy sanh mạng của một con vật."

Hòa Thượng Tuyên Hóa trả lời: "Trên có thể một con vật có hàng trăm ngàn, thật ra là nhiều triệu sinh vật nhỏ nhít. Những sinh vật này là những phần nhỏ của con vật trước đây. Linh hồn của con người lúc chết có thể chia chẻ ra thành nhiều con thú vật. Một người có thể trở thành mười con thú vật. Bởi vậy thú vật rất ngu si. Linh hồn của thú vật có thể chia chẻ và khi phân chia đến mức nhỏ nhất có thể trở thành một vi sinh thể hay cây cỏ. Những cảm thọ cây cỏ có lúc đó là những gì tách ra từ linh hồn của con vật lúc chết. Mặc dầu sanh mạng của một số lượng lớn cây cỏ có vẻ rất lớn, nhưng không lớn bằng một con vật hay một miếng thịt ăn trong miệng. Ví dụ như cơm: hàng chục tỉ hạt cơm không chứa nhiều sanh mạng bằng một miếng thịt. Nếu bạn mở Ngũ nhãn bạn chỉ cần nhìn sơ là biết rõ. Nếu bạn chưa mở Ngũ nhãn, dù người khác có cố gắng giải thích cho bạn thế nào đi nữa, bạn vẫn không hiểu được. Dù có giải thích cách nào đi nữa, bạn vẫn không tin, bởi vì bạn chưa từng là thảo mộc!

Một ví dụ khác là mấy con muỗi. Hàng triệu con muỗi trên núi này có thể đơn giản là linh hồn của một người bị chuyển hoá thành những con muỗi này. Không phải linh hồn một con người chỉ chuyển thành một con muỗi. Một người có thể chuyển thành vô số con muỗi.

Vào lúc chết thể tánh thay đổi, linh hồn phân tán, và những phần nhỏ nhất trở thành thảo mộc. Như vậy có sự khác biệt giữa việc ăn thực vật và ăn loài vật. Hơn nữa, thảo mộc có thọ mạng rất ngắn ngủi. Ví dụ như cỏ, sanh vào mùa xuân và chết trong vòng vài tháng. Loài vật sống lâu hơn. Nếu bạn không giết loài vật, chúng sẽ sống được nhiều năm. Cây lúa, dù điều kiện thế nào đi nữa, chỉ sống một thời gian ngắn. Như vậy, nếu bạn thật sự nhìn vào vấn đề, có nhiều yếu tố cần cứu xét, và ngay cả khoa học cũng chưa hiểu hết được." (Buddha Root Farm, 64)

Ngài Ma Ha Ca Diếp hỏi Đức Phật "tại Sao Như Lai không cho phép ăn thịt?" Đức Phật trả lời: "Bởi vì ăn thịt làm cắt đứt hạt giống từ bi." (Cherishing Life, II 5)

NHỮNG VẤN ĐỀ HIỆN TẠI VỀ QUYỀN CỦA LOÀI VẬT THEO QUAN ĐIỂM PHẬT GIÁO

Mặc dầu những hướng dẫn dưới đây để làm việc về các vấn đề quyền của loài vật rõ ràng là theo giáo pháp Phật giáo, nhưng chúng hẳn nhiên không chỉ dành riêng cho Phật giáo. Niềm hy vọng của tôi đối với cuộc hội thảo này là nhiều người tham dự ở đây, bất kể quan điểm tôn giáo của họ như thế nào, sẽ hết lòng cru mang những hướng dẫn này trong những công việc của họ trong tương lai về quyền của loài vật.

1) Chúng ta nên giảm thiểu sự sợ hãi, lòng căm hờn, và các tư tưởng oán thù tạo ra do sự tra tấn và giết hại loài vật.

2) Chúng ta không nên dùng đến những tình cảm tiêu cực hay bạo động. Những điều này chỉ làm cho vấn đề phức tạp thêm. Các cách giải quyết thật sự đến từ sự thay đổi tâm của con người hơn là tạo ra sự đối đầu và xung đột.

3) Chúng ta không nên giới hạn lòng từ bi của chúng ta đến các loài vật và những người có cùng quan điểm, mà nên nói rộng đến tất cả chúng sanh, ngay cả khi chúng ta cảm thấy rằng một số chúng sanh hoàn toàn sai trái. Từ bi nên là căn bản của tất cả các tương tác của chúng ta đối với người khác, bất kể đến quan điểm và hành động của họ trong lãnh vực quyền loài vật như thế nào đi nữa.

Source:

http://www.dharmasite.net/A_Buddhist_Perspective_On_Animal_Rights_v.htm

(*) Ron Epstein has a Ph.D. in Buddhist Studies from the University of California at Berkeley. He is a research professor at the Institute for World Religions in Berkeley and a lecturer at San Francisco State University, and has been a practicing Buddhist for over thirty years. His website, Genetic Engineering and Its Dangers

<<http://online.sfsu.edu/~rone/GEessays/gedanger.htm>>, provides further information.

A BUDDHIST PERSPECTIVE ON ANIMAL RIGHTS

by Ronald Epstein

Dharma Realm Buddhist University and San Francisco State University

Based on a Paper Presented at the Conference
"Animal Rights and Our Human Relationship to the Biosphere"
San Francisco State University

March 29-April 1, 1990

NEWS

I want to relate to you two striking examples of animals acting with more humanity than most humans. My point is not that animals are more humane than humans, but that there is dramatic evidence that animals can act in ways that do not support certain Western stereotypes about their capacities.

About fifteen years ago there was an Associated Press article with a dateline from a northern Japanese fishing village. Several people from a fishing vessel were washed overboard in a storm far at sea. One of the women was found still alive on a beach near her village three days later. At the time a giant sea turtle was briefly seen swimming just offshore. The woman said that when she was about to drown the turtle had come to rescue her and had carried her on its back for three days to the place where she was found.

In February of this year, also according to the Associated Press a man lost at sea was saved by a giant stingray:

A man claims he rode 450 miles on the back of a stingray to safety after his boat capsized three weeks ago, a radio station reported yesterday.

Radio Vanuatu said 18-year-old Lottie Stevens washed up Wednesday in New Caladonia. It said Stevens' boat capsized January 15 while he and a friend were on a fishing trip.

The friend died and after four days spent drifting with the overturned boat, Stevens decided to try to swim to safety, Radio vanuatu reported. There were sharks in the area, but a stingray came to Steven's rescue and carried him on its back for 13 days and nights to New Caladonia, the radio said. (AP, San Francisco Chroncicle, Feb. 8, 1990)

BASIC BUDDHIST PRINCIPLES

Unlike the Judeo-Christian tradition, Buddhism affirms the unity of all living beings, all equally posses the Buddha-nature, and all have the potential to

become Buddhas, that is, to become fully and perfectly enlightened. Among the sentient, there are no second-class citizens. According to Buddhist teaching, human beings do not have a privileged, special place above and beyond that of the rest of life. The world is not a creation specifically for the benefit and pleasure of human beings. Furthermore, in some circumstances according with their karma, humans can be reborn as humans and animals can be reborn as humans. In Buddhism the most fundamental guideline for conduct is ahimsa-the prohibition against the bringing of harm and/or death to any living being. Why should one refrain from killing? It is because all beings have lives; they love their lives and do not wish to die. Even one of the smallest creatures, the mosquito, when it approaches to bite you, will fly away if you make the slightest motion. Why does it fly away? Because it fears death. It figures that if it drinks your blood, you will take its life. . . . We should nurture compassionate thought. Since we wish to live, we should not kill any other living being. Furthermore, the karma of killing is understood as the root of all suffering and the fundamental cause of sickness and war, and the forces of killing are explicitly identified with the demonic. The highest and most universal ideal of Buddhism is to work unceasingly for permanent end to the suffering of all living beings, not just humans.

EXAMPLES

The Buddha in a former life was reborn as a Deer-king. He offers to substitute his own life for that of a pregnant doe who is about to give birth. In another previous lifetime, the Buddha sacrificed his own life to feed a starving tiger and her two cubs, who were trapped in the snow. He reasoned that it would be better to save three lives than to merely preserve his own. It is better to lose one's own life than to kill another being.

The following selections are from the Ta Chih Tu Lun:

The Relative Value of One's Life and the Precepts

Question: If it is not a case of my being attacked, then the thought of killing may be put to rest. If, however, one has been attacked, overcome by force, and is then being coerced [by imminent peril], what should one do then?

Reply: One should weigh the relative gravity [of the alternatives]. If someone is about to take one's life, one [should] first consider whether the benefit from preserving the precept is more important or whether the benefit

from preserving one's physical life is more important and whether breaking the precept constitutes a loss or whether physical demise constitutes a loss.

After having reflected in this manner one realizes that maintaining the precept is momentous and that preserving one's physical life is [relatively] unimportant. If in avoiding [such peril] one is only [able to succeed in] preserving one's body, [then] what [advantage] is gained with the body? This body is the swamp of senescence, disease and death. It will inevitably deteriorate and decay. If, [however], for the sake of upholding the precept, one loses one's body, the benefit of it is extremely consequential.

Furthermore, one [should] consider [thus]: "From the past on up to the present, I have lost my life an innumerable number of times. At times I have incarnated as a malevolent brigand, as a bird, or as a beast where I have lived merely for the sake of wealth or profit or all manner of unworthy pursuits. Now I have encountered [a situation where I might perish] on account of preserving the pure precepts. To not spare this body and sacrifice my life to uphold the precepts would be a billion times better than and [in fact] incomparable to safeguarding my body [at the expense of] violating the prohibitions." In this manner one decides that one should forsake the body in order to protect [the integrity] of the pure precepts.

The Butcher's Son and the Killing Precept

For example, there once was a man who was a srota- aapanna born into the family of a butcher. He was on the threshold of adulthood. Although he was expected to pursue his household occupation, he was unable to kill animals. His father and mother gave him a knife and a sheep and shut him up in a room, telling him, "If you do not kill the sheep, we will not allow you to come out and see the sun or the moon or to have the food and drink to survive."

The son thought to himself, "If I kill this sheep, then I will [be compelled to] pursue this occupation my entire life. How could I commit this great crime [simply] for the sake of this body?" Then he took up the knife and killed himself. The father and mother opened the door to look. The sheep was standing to one side whereas the son was [laying there], already expired.

At that time, when he killed himself, he was born in the heavens. If one is like this, then this amounts to not sparing [even one's own] life in safeguarding [the integrity of] the pure precepts.

End Notes: A srota-aapanna is a first- stage arhat, otherwise known as a "stream-winner."

(Translation and copyright by Dharmamitra)

PRACTICES

I. The Rite of Liberating Living Beings is a Buddhist practice of rescuing animals, birds, fish and so forth that are destined for slaughter or that are permanently caged. They are released to a new physical and spiritual life. The practice exemplifies the fundamental Buddhist teaching of compassion for all living beings.

A disciple of the Buddha must maintain a mind of kindness and cultivate the practice of liberating beings. He should reflect thus: 'All male beings have been my father and all females have been my mother. There is not a single being who has not given birth to me during my previous lives, hence all beings of the Six Destinies are my parents. Therefore, when a person kills and eats any of these beings, he thereby slaughters my parents. Furthermore, he kills a body that was once my own, for all elemental earth and water previously served as part of my body and all elemental fire and wind have served as my basic substance. Therefore, I shall always cultivate the practice of liberating beings and in every life be reborn in the eternally abiding Dharma and teach others to liberate beings as well.' Whenever a Bodhisattva sees a person preparing to kill an animal, he should devise a skilful method to rescue and protect it, freeing it from its suffering and difficulties... (Brahma Net Sutra I 162)

In China the Rite of Liberating Living Beings was very popular and has continued to be so to the present day. It also is practiced in the United States at the City of Ten Thousand Buddhas in Mendocino County and at other Buddhist centers.

II. Vegetarianism

All beings-human or beast-

Love life and hate to die.

They fear most the butcher's knife

Which slices and chops them piece-by-piece.

Instead of being cruel and mean,

Why not stop killing and cherish life?

(Cherishing Life, I, 83)

In Buddhism adhering to a completely vegetarian diet is a natural and logical ramification of the moral precept against the taking of life. The Bodhisattva Precepts also explicitly forbid the eating of non-vegetarian food.

Student: "...when you eat one bowl of rice, you take the life of all the grains of rice, whereas eating meat you take only one animal's life."

The [Venerable] Master [Hua] replied: "On the body of one single animal are a hundred thousand, in fact, several million little organisms. These organisms are fragments of what was once an animal. The soul of a human being at death may split up to become many animals. One person can become about ten animals. That's why animals are so stupid. The soul of an animal can split up and become, in its smallest division, an organism or plant. The feelings which plants have, then, are what separated from the animal's soul when it split up at death. Although the life force of a large number of plants may appear sizable, it is not as great as that of a single animal or a single mouthful of meat. Take, for example, rice: tens of billions of grains of rice do not contain as much life force as a single piece of meat. If you open your Five Eyes you can know this at a glance. If you haven't opened your eyes, no matter how one tries to explain it to you, you won't understand. No matter how it's explained, you won't believe it, because you haven't been a plant!

"Another example is the mosquitoes. The millions of mosquitoes on this mountain may be simply the soul of one person who has been transformed into all those bugs. It is not the case that a single human soul turns into a single mosquito. One person can turn into countless numbers of mosquitoes.

At death the nature changes, the soul scatters, and its smallest fragments become plants. Thus, there is a difference between eating plants and eating animals. What is more, plants have very short life-spans. The grass, for example, is born in the spring and dies within months. Animals live a long time. If you don't kill them, they will live for many years. Rice, regardless of

conditions, will only live a short time. And so, if you really look into it, there are many factors to consider, and even science hasn't got it all straight." (Buddha Root Farm, 64)]

Mahakashyapa asked the Buddha, "Why is it that the Thus Come One does not allow eating meat?" The Buddha replied, "It is because meat-eating cuts off the seeds of great compassion." (Cherishing Life, II 5)

CURRENT ANIMAL RIGHTS ISSUES FROM A BUDDHIST PERSPECTIVE

Although the following guidelines for working on animal rights issues follow clearly from fundamental Buddhist teachings, they are by no means exclusively Buddhist. My hope for this conference is that many of the participants, regardless of their religious views, will wholeheartedly embrace them in their future work for animal rights.

- 1) We should reduce the fear, hate, and thoughts of revenge generated by the torturing and killing of animals.
- 2) We should not be prey to negative emotions or violence. They compound the problem. Real solutions come from changing people's minds rather than from creating confrontation and friction.
- 3) We should not limit our compassion to the animals and to those of like mind, but extend it to all living beings, even if we feel that some are clearly in the wrong. Compassion should be the basis of all our interactions with others, regardless of their views and actions in the area of animal rights.

---o0o---
Hét